

[Korsgaard.]

til, hvad jeg allerede gentagne Gange har sagt, at jeg ikke i Øjeblikket finder det helt rimeligt at dække saa store Udgifter som dem, der her er Tale om, paa een Gang.

Saa kommer vi til det Spørgsmaal, om Grundlaget for Skatteudskrivningen er helt rimeligt. Man tager altsaa ganske raat en 40 pCt.s Forhøjelse — Procenten kan principielt være ligegyldig, men altsaa en meget betydelig Forhøjelse af Statsskatten —, og man gør det paa det Grundlag, man har i Statsskatteskalaen. Nu ved jeg ikke, om jeg siger noget, jeg ikke maa sige, men hvad — saa er det vel ikke første Gang. Der trænger jo et og andet ud om, hvad der foregaar i Skattekommissionen, og for mig at se er der ingen Tvivl om, at i den Afdeling, der har med de direkte Skatter at gøre, er der meget stor Stemning for, at den fremtidige Statsskatteskala skal opbygges paa en helt anden Maade end den nuværende, idet den ogsaa skal omfatte andre Ting, bl. a. kommunale Udgifter. Man vil med andre Ord faa en helt anden Progression, og, saa vidt jeg kan bedømme det, er der rørende Enighed inden for Kommissionen om, at ved Udskrivning af Skatter til store Beløb bør Skalaen være saaledes indrettet, at en meget væsentlig Del af Befolkningen faar en Fornemmelse af, at det at kræve Udgifter medfører, at man skal af med Skatter. Ud fra denne Tankegang kan det ikke andet end undre lidt — selv om man maaske nok kan forstaa det — at høre det ærede Medlem Hr. Retoft udtale sin store Glæde over, at rundt regnet Halvdelen af Statsskatteyderne saa nogenlunde slipper fri for Skatteforhøjelsen, idet man jo kun gennemfører Forhøjelsen for dem, hvis nuværende Statsskat beløber sig til 5 Kr. og mere. Og saa er der jo yderligere en Masse Borgere, der ikke er Statsskatteydere. Jeg synes, dette maa paakalde Tanken om, hvorvidt det virkelig er rigtigt i en Situation, hvor alle maa erkende og forhaabentlig ogsaa er enige om, at man har Pligt til at bringe Ofre, at indrette det saaledes, at Halvdelen af Skatteyderne paa Forhaand skæres fra. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var inde paa den samme Tanke, og hvis man maa tale Moral, tror jeg, man kan sige, at det i denne Situation er en mindre god Moral, at det kun skal være en vis mindre Kredse, som skal betale det hele Beløb.

Jeg mener altsaa, at det er saare tvivlsomt, om Statsskatteskalaen egner sig som Grundlag for en saa voldsom Forhøjelse som den, der her er Tale om. Dette kommer

jo klarest frem, naar man fæster sit Blik paa de højeste Indtægter, som jo efter den gældende Skatteskala skal betale en Procent af 25 — dette er gennem Amtsskatter, og hvad det nu ellers er, man bidrager til, forhøjet med 15 pCt. Hertil kommer altsaa nu efter det nye Forslag 40 pCt., altsaa i alt godt og vel 55 pCt., hvilket svarer til 13 pCt. af Indtægten. Statsskatten kommer saaledes, ganske vist som Maksimum, op paa 38 pCt., og hertil kommer saa den kommunale Beskatning. Man maa jo aldrig glemme, naar man taler om Skatter, at Statsskatten kun er en Del af dem, og nu har vi tilmed to kommunale Skatter og kan saaledes naa op til 70—80 pCt. i Beskatning.

Er det rigtigt at anvende en saadan Skala under disse Forhold? Jeg synes, det er saare tvivlsomt, og jeg vil meget henstille, at man under den kommende Udvalgsforhandling virkelig beskæftiger sig alvorligt med, om vi ikke i en Situation som denne maa opbygge en anden Skala, maaske til en vis Grad i Lighed med den, man har ved den fælleskommunale Beskatning, og saa ud fra denne tager de Penge, man efter Omstændighederne mener at være nødt til at tage.

Den Form, man har valgt, er let overskuelig, men jeg synes ikke, den er rigtig, og hvilke Muligheder for Ændringer der vil blive under en kommende Forhandling, vil jo Fremtiden vise. Jeg mener altsaa for det første, at Skalaen i sig selv ikke er, som den bør være til et Formaal som det, der her tænkes paa. Det andet Spørgsmaal er, om man faar alle dem med, som man i en Situation som denne bør have med. Jeg har allerede nævnt, at efter den nuværende Opbygning er der for mange almindelige mindre Skatteydere, der overhovedet ikke kommer til at bidrage til Udgifterne. Men vi ved jo alle, at der i lang Tid har staaet Strid om, hvorfor disse Kredse overhovedet ikke bliver statsbeskattet — for at sige det kort, saa er det Brugsforeningerne. Og der er jo sikkert en hel Del andre Ting, der med den nuværende Beskatning holdes uden for Skat. Jeg synes derfor, der vilde være god Grund til i Udvalget alvorligt at overveje, om det ikke var rimeligt nu under en eller anden Form at faa disse Kredse med. Man kan saa spørge: Drejer det sig om saa forfærdelig mange Penge? — Jeg kan ikke svare derpaa, men det er ikke altid alene Pengene, det kommer an paa i Beskatningen, men ogsaa, at man gaar nogenlunde retfærdigt frem og faar de Kredse med, som der er god Grund til at tage med. Jeg henstiller saa indtrængende, som jeg kan, at ogsaa dette bliver gjort til